

Mannen in de zorg

**HOE IS HET
OM ALS MAN
IN DE ZORG
TE WERKEN?**

Weet jij al wat je later wilt worden? Je zit op de middelbare school en hierna ga je studeren of misschien werken. Heb je wel eens nagedacht over werk in de zorg? Het zal je verrassen hoe uitdagend dat is. En wist je dat er al best veel mannen in de zorg werken. Jij misschien ook?

Het mooie is: er is veel werk in de zorg. Dat komt omdat straks een grotere groep ouderen zorg nodig heeft. De werkgelegenheid in de zorgsector is nu en in de toekomst heel groot. Mannen, vrouwen, jongeren, ouderen, en verschillende opleidingsniveaus zijn nodig om goede zorg te verlenen. Iedereen kan bijdragen aan de ouderenzorg, wie je ook bent! Dus wil je zeker zijn van een baan, dan weet je waar je moet zijn!

Lees de verhalen van zeven zorgmedewerkers bij Marente. Zij vertellen waar de motivatie vandaan komt om in de zorg te werken, geven mooie persoonlijke voorbeelden en vertellen waar ze trots op zijn.

Wij hebben de interviews ingekort door citaten te kiezen uit hun antwoorden. Bekijk de gehele interviews, video's en vlogs op onze website werkenbijmarente.nl/mannen of scan de QR-code hiernaast.

Mannen in de zorg

HOE IS HET OM ALS MAN IN DE ZORG TE WERKEN?

Driekwart van de geïnterviewde 'Marentemannen' werkt in de zorg. Leerlingen en jonge mbo'ers beginnen vaak bij een woonzorglocatie (verpleeghuis) en als ze meer ervaring hebben of een hbo-opleiding hebben afgerond, bieden ze zelfstandig thuiszorg. Iedereen noemt hun werk 'afwisselend en uitdagend'. Dat heeft te maken met de zorg die vaak complex is en de verschillende karakters van bewoners en cliënten. Mannen die als leidinggevende of adviseur werken noemen de ouderenzorg 'sterk in ontwikkeling' en dat zorgt voor veel uitdaging!

Is dit geen motiverende informatie voor andere mannen?

Jesse van Waveren

19 jaar, leerling verzorgende IG in Oud Bijdorp in Voorschoten

Ik heb een leuke tijd gehad op het vmbo bij het Leonardo college in Leiden. Vroeger wilde ik eigenlijk altijd bij defensie gaan werken, in het leger of bij de marine. Ik werk nu in het verzorgingsklooster Oud Bijdorp in Voorschoten. Heel wat anders, maar deze wereld is ook wel iets voor mij.

In Oud Bijdorp zijn 35 oudere religieuzen in zorg, zowel mannen als vrouwen. Sommigen van hen hebben een somatisch probleem, anderen hebben dementie. Zij brengen de dag door zoals zij dat in hun actieve kloosterleven gewend waren. Ik vind het verzorgingsklooster een leuke werkplek, van tevoren zag ik er een beetje tegenop. Ik had een zekere strengheid bij hen verwacht, maar dat is me enorm meegevallen!

ZORGEN ZIT IN DE FAMILIE

Ik ben in de zorg komen werken omdat ik veel voorbeelden heb in mijn eigen

“Veel vrienden kozen voor wiskunde of economie. Ik trok me daar niks van aan.

familie. Mijn oma werkte in de zorg, een tante ook, en mijn moeder werkte bij Marente en nam mij als jong kind al wel eens mee naar haar werk. Dan keek ik daar rond, voelde me op mijn gemak en dacht: “Ja, deze wereld is ook wel iets

“Collega's zien dat ik heel anders omga met de mannelijke cliënten op de afdeling dan zijzelf, en zij zien dat dezen dat als heel prettig ervaren.

meisjes het juist heel leuk vonden, als ik vertelde dat ik in de zorg ging werken.

TOF DAT IK ALS MAN IN DE ZORG KWAM WERKEN

Binnen Marente vonden ze het van het begin af aan heel tof dat ik als man bij hen kwam werken en via hen de opleiding tot verzorgende wilde volgen. Ik ben een sociaal type, kan me snel aanpassen en heel goed met mijn vrouwelijke collega's opschieten.

Zij hebben mij verteld dat ik heel anders omga met de mannelijke cliënten op de afdeling dan zijzelf, en zij zien dat die mannen dat heel prettig vinden. Ze vinden het fijn dat er een man komt met wie ze op hun manier kunnen praten. Vanuit school heb ik op dit moment de opdracht een activiteit te organiseren op het werk. Ik bedacht als vanzelf een voetbalquiz en zit daar nu met veel plezier aan te werken.

voor mij.” Dus toen ik op het vmbo zat en een keuzevak mocht kiezen koos ik voor het vak ‘zorg en welzijn’. Veel vrienden kozen voor wiskunde of economie. Ik trok me daar niks van aan. Want als we 's avonds uitgingen, dan bleek dat de

Marente

Sedik Kazemi

28 jaar, verpleegkundige in De Wilbert in Katwijk

“

Iemand die tegen mij zegt ‘de ouderenzorg heeft geen uitdaging’, die nodig ik uit eens met mij te komen meelopen.

Marente

Op mijn 16e was ik genoodzaakt om wegens veiligheidsproblematiek uit Teheran (Iran) weg te vluchten met een familielid. We arriveerden in Nederland in 2008, en hebben in vier uithoeken van dit land gewoond, voordat wij in Warmond een vaste woonplaats kregen.

Omdat ik al van jongs af aan ambulanceverpleegkundige wilde worden, koos ik voor een opleiding in de zorg. In het besef van mijn taalachterstand leek het me belangrijk van onderop te beginnen en langzaam door te groeien. Dus het werd ‘Helpende zorg en welzijn niveau 2’. Nadat ik deze opleiding afgerond had, ben ik voor een uitzendbureau gaan werken en in 2013 kreeg ik een vaste aanstelling bij Marente.

WERKEN MET KWETSBARE MENSEN VERGT GEDULD

Ik heb me bij Marente nooit buitengesloten of afgewezen gevoeld, noch als man, noch als immigrant. Mannen zijn mijns inziens meer doenerig en oplossingsgericht. Maar na bijna tien jaar in de zorg kan ik zeggen: werken met kwetsbare mensen vergt geduld, of je nu man of vrouw bent. Je moet sociaal zijn, inlevingsgevoel hebben en soms streng kunnen optreden. Iemand die tegen mij zegt ‘de ouderenzorg heeft

geen uitdaging, het is alleen maar wassen’, die nodig ik uit eens met mij te komen meelopen.

GEWELDIGE PRESTATIE

Het is geweldig wat wij in dit coronajaar samen aan zorg realiseren. Wij zijn nu niet alleen verpleegkundige, maar bijvoorbeeld ook kapper. Ik heb zelfs wel familieleden ‘vervangen’ als er mensen op sterven lagen. Zó’n indringende ervaring! Mensen komen sinds 2015 met een zwaardere zorgvraag binnen in de ouderenzorg en je moet zowel in het verpleeghuis als in de thuiszorg aan ouderen dus best vaak moeilijke verpleegtechnische handelingen verrichten en mensenkennis hebben om hier goed te functioneren. Naar mijn idee kan de ouderenzorg van 2021 met de zorg in ziekenhuizen concurreren.

“

Werken met mensen is nooit gemakkelijk. Je moet sociaal zijn, en tegelijkertijd soms streng kunnen optreden.

Mike van der Sanden

19 jaar, leerling verpleegkundige in Jeroen in Noordwijk

Na het afronden van de havo ging ik Economie studeren. Ik was er best goed in, maar ik vond er niks aan. Ik heb niet de behoefte zo veel mogelijk geld te verdienen met zo min mogelijk inspanning. Ik wil werk waar ik blij van word, omdat ik er anderen blij mee maak.

Bewust heb ik gekozen om Verpleegkunde te gaan studeren op het mbo Rijnland, terwijl ik dat ook op hbo-niveau kon doen. Ik wil een allround verpleegkundige worden die het vak volkomen beheerst. En ik heb de indruk dat verplegen in veel opzichten een praktisch vak is. Mij is verteld dat je op de opleiding hbo Verpleegkunde veel met je neus in de boeken zit, waardoor je je daar dus meer theoretisch dan praktisch ontwikkelt. Ik wil eerst de praktijk van het werk met patiënten grondig beheersen en pas daarna doorstromen naar een opleiding op hbo-niveau.

“

Ik wil werk waar ik blij van word, omdat ik er anderen blij mee maak.

“

Sommige mannelijke bewoners willen liever met een man praten. Dat kan allemaal als je een gemengd team hebt.

Marente

METEEN OP MIJN GEMAK

Mijn moeder suggereerde me toen om een kijkje te nemen in de ouderenzorg. Ik wilde dat best proberen en solliciteerde op de functie van huiskamermedewerker in Jeroen in Noordwijk. Ik voelde me daar meteen op mijn gemak. Zij boden me ook een superduidelijke structuur aan: “Dit is het overzicht van wat hier zoal op een dag moet gebeuren en dit zijn jouw taken daarbinnen.” Dan weet je meteen waar je aan toe bent. Dat gaf mij houvast.

EEN GEMENGD TEAM

Toen ik begon, werkten er maar een paar andere mannen in Jeroen. Iedereen was dan ook dolblij: gelukkig, wéér een man erbij. Een gemengd team pakt in de zorg goed uit. De gespreksonderwerpen worden diverser en bewoners kunnen kiezen door wie ze geholpen willen worden. Of juist niet. Zo zijn er op mijn afdeling twee bewoners die per se niet aangeraakt willen worden door een man. Sommige andere mannen willen juist liever met een man praten dan met een vrouw. Dat kan allemaal als je een gemengd team hebt.

Jasper Verhoef

26 jaar, Verpleegkundige in de wijk thuiszorg in Rijnsburg

Sinds de zomer van 2019 werk ik bij Marente Thuiszorg. Ons team heeft vooral cliënten van 70 jaar en ouder, die wat extra hulp nodig hebben om zelfstandig thuis te kunnen blijven wonen. In deze baan wordt veel van mijn zelfstandigheid gevraagd, want ik ga elke dag na een kwartiertje overleg alleen bij diverse ouderen op huisbezoek en dit verloopt heel erg gevarieerd.

DE OPLEIDING

Ik zat met nog negen andere mannen in de klas bij een grotere groep vrouwen. Je merkt als man dus op school al dat je tot een minderheid behoort. Maar je werd niet voorgetrokken omdat je een man was. Ik kreeg mijn diploma in mei 2019, heb daarna eerst een lange vakantie genomen en ben toen bij Marente aangenomen als Verpleegkundige in de Wijk. Dit is dan ook een prima plek voor mij, omdat in deze tak van de verpleegkunde ook sociale kwesties als maatschappijkennis ("wat voor beroep oefende deze cliënt vroeger uit?") en het welzijn van de mensen aan de orde zijn.

ONTVANGST BINNEN MARENTE

Mijn ontvangst was heel hartelijk. Tijdens de sollicitatieprocedure bleek het een echt voordeel dat ik een man was. Mannen hebben een andere kijk op de zorg dan

“

In deze baan wordt veel van mijn zelfstandigheid gevraagd.

vrouwen en die kijk zoekt Marente kennelijk welbewust op. Gemengde wijkteams zijn in de thuiszorg echt prettig: veel mannelijke cliënten vinden het best fijn als ze door een man kunnen worden geholpen.

IN DE OUDERENZORG BLIJVEN WERKEN

Mijn eerste crisissituatie was bij een vrouw die gevallen was door een hersenbloeding. Het doet echt wat met je als je in zo'n situatie goed weet hoe je moet reageren en je krijgt de situatie weer onder controle. Dat is mooi werk. Zulke mooie momenten maak je ook mee in de palliatieve zorg, en in de terminale thuiszorg, waar je mensen verpleegt die niet lang meer te leven hebben. Dan komt veel extra waardering los.

Dit soort ervaringen inspireren mij om in de ouderenzorg te blijven werken.

Marente

“

Mannen hebben een andere kijk op de zorg dan vrouwen en die kijk zoekt Marente kennelijk welbewust op.

Peter Ouwehand

34 jaar, huiskamermedewerker in Huis op de Waard in Leiden

Ik werk al 19 jaar met veel plezier bij Marente. Op mijn 15e begon ik als afwasser in woonzorglocatie De Wilbert in Katwijk. Na een jaar werd mijn taak uitgebreid met werk in de transportdienst. Dat vond ik leuk, want telkens als ik eten rondbracht, kon ik een praatje maken met de bewoners.

Na het afronden van de middelbare school, begon ik aan een mbo-opleiding tot administratief medewerker. Hoewel ik die opleiding met succes heb afgerond merkte ik tijdens alle stages dat administratief werk niet bij mij paste. Ik ben blijven studeren; ik heb hbo Bedrijfseconomie en hbo-Rechten geprobeerd, maar ik ben met allebei de opleidingen gestopt omdat ik merkte dat het werk wat je ermee kon doen mij niet boeide. Toen heb ik besloten bij Marente in de ouderenzorg te solliciteren.

“Als ik de wereld een beetje beter wil maken kan ik dat voor mijn gevoel het beste in de zorg doen.”

DE WERELD EEN BEETJE BETER MAKEN

Op de zorgafdelingen van Marente wordt altijd blij gereageerd als er een man komt solliciteren. Je neemt toch een andere blik mee. Ik vind het leuk met mensen om te gaan, en hen met humor en een praatje op hun gemak te stellen. Dat heb ik altijd gedaan, als kind ook al. Ik wil graag bij Marente blijven werken. Als ik de wereld een beetje beter wil maken kan ik dat voor mijn gevoel het beste in de zorg doen.

Als man heb je vaak al jong enige interesse in techniek; en al kies je er niet voor om daarin te gaan werken, bepaalde kennis heb je nou eenmaal. Als een apparaat het niet doet, heb jij soms genoeg kennis voorhanden om dit te repareren.

MANNENGESPREKKEN MET BEWONERS

Vanwege mijn lengte en bouw word ik ook vaak gevraagd te helpen met tillen, of even iets hoog te pakken. En bij mannelijke cliënten merk je dat ze af en toe een gesprek met een man ook op prijs stellen.

De Oude Rijn

Marente

“

Ik vind het leuk met mensen om te gaan, en hen met humor en een praatje op hun gemak te stellen.”

Sebastiaan Kool

32 jaar, wijkverpleegkundige thuiszorg in Voorhout*

Marente

“

Je moet behoorlijk je mannetje staan in de verpleging en het is juist stoer wat je allemaal kan.

Na het vmbo koos ik ervoor een duale mbo-opleiding te doen in filiaalmanagement bij IKEA. Daar heb ik allerlei klussen mogen doen, te veel om op te noemen. Na 6,5 jaar was ik klaar voor een nieuwe uitdaging.

MIJN LEUKSTE STUDIEJAREN

Ik koos voor de hbo-opleiding Medische Beeldvorming en Technieken in Rotterdam. Daar moest ik van mensen die de diagnose kanker hadden een CT-scan maken en een bestralingsplan ontwerpen. Mooi en nuttig werk, maar heel technisch. Ik werd steeds nieuwsgieriger hoe het kwam dat het met de ene patiënt goed ging en met de andere niet. Op den duur vroeg ik me af: 'Hoe redden die mensen het thuis?' Uiteindelijk besloot ik in 2014 om een opleiding tot verpleegkundige te volgen aan Hogeschool Leiden. Achteraf gezien waren dit mijn leukste studiejaren. In mijn vmbo- en mbo-tijd vond ik verpleegkunde niet stoer en mannelijk. Als ik erop terugkijk, vind ik dat gek. Je moet behoorlijk je mannetje staan in de verpleging en het is juist stoer wat je allemaal kan.

SPIN IN HET WEB IN DE WIJKVERPLEGING

Tijdens mijn stages had ik altijd goed in mijn vel gezeten en er alles aan gedaan een goede verpleegkundige te worden. Ook voelde ik me natuurlijk een stuk zekerder van mezelf nu ik

eindelijk een hbo-diploma op zak had. In de wijkverpleging ben je maatschappelijker bezig dan in een ziekenhuis. In Nederland moet je het anno 2020 in een ziekenhuis nog 'bevechten' als je als verpleegkundige zelf iets wilt coördineren, in de wijkverpleging zijn we al zover. Ik doe als wijkverpleegkundige van alles naast het werk aan het bed; voor ik het wist was ik in Voorhout-West een spin in het web.

VERSCHILLEN TUSSEN MAN EN VROUW VERVAGEN

In Rotterdam werkte ik vaak met alleen mannen, terwijl mijn eerste stageafdeling in de psychogeriatric met alleen maar vrouwen was die vrijwel nog nooit een mannelijke collega hadden gehad. Zelf ben ik van mening dat maatschappelijk gezien de verschillen tussen mannen en vrouwen in onze tijd aan het vervagen zijn. Je merkt dat bijvoorbeeld aan het aantal mensen dat twijfels heeft over hun sekse en aan de LHBT beweging. Wat maakt het ook uit? Wat iemand ook is: we zijn allemaal mensen en hebben allemaal zorg en waardering nodig.

“

Ik doe als wijkverpleegkundige van alles naast het werk aan het bed

Age Douma

19 jaar, hbo verpleegkunde student in Bernardus in Sassenheim

Dat ik verpleegkundige wilde worden komt indirect door mijn lengte; ik ben 1.91 meter lang. In 2018 moest ik vanwege een kromming in mijn wervelkolom aan mijn rug geopereerd worden. Ik lag toen een week in het ziekenhuis en het werk van de verpleegkundigen leek me heel erg leuk.

MENSEN GOED LEREN KENNEN

Ik zit nu in het tweede jaar van de hbo-opleiding Verpleegkunde in Leiden en het leek me praktisch om als eerste stage voor de ouderenzorg te kiezen. Ik verwachtte dat ik de basis verpleegtechnische handelingen dan snel in de vingers zou hebben.

Ik heb veel plezier op het werk. Mensen met dementie kunnen soms heel verrassend uit de hoek komen; ik moet best wel vaak lachen op het werk! Ook vind ik het leuk dat ik de mensen

goed leer kennen, doordat ik hen zo lang achter elkaar meemaak. Met één bepaalde man voel ik nu echt al een band.

EEN GASTVRIJ ONTVANGST

Ik werd in Bernardus gastvrij ontvangen. Wel werd meteen gezegd: "O, het is een jongen." Maar ik geloof dat ze dat best fijn vonden. Bij mij op de afdeling heb ik twee mannelijke collega's en er werken twintig vrouwen.

Ik denk dat er best nog wel een groot verschil is tussen mannen en vrouwen in de zorg. Ik merk dat zowel in de klas als op het werk. Ik zit in een klas van twaalf personen: negen vrouwen en drie mannen. Naar mijn mening praten

“

Ik lag een week in het ziekenhuis en het werk van de verpleegkundigen leek me heel erg leuk.

Marente

“

Mensen met dementie kunnen soms heel verrassend uit de hoek komen.

de vrouwen veel gemakkelijker en sneller over persoonlijke gevoelens dan mannen; wij praten meer over maatschappelijke zaken. Ik geloof dat ik zelf wel vaak grapjes maak en ik merk dat de mannelijke bewoners dat leuk vinden.

COLOFON

UITGEVER

Marente

ZORGMEDEWERKERS

Age Douma

Jasper Verhoef

Jesse van Waveren

Mike van der Sanden

Peter Ouwehand

Sebastiaan Kool

Sedik Kazemi

INTERVIEWS DOOR

Cecile aan de Stegge

REDACTIE

Twan Schipper

VORMGEVING

Buro Vormvast

FOTOGRAFIE

De Beeldredacteur: Sven van der Vlugt

PUBLICATIEDATUM

Mei 2021

OPLAGE

5.000 exemplaren

Dit boekje is uitgegeven door Marente, een ouderenzorgorganisatie in de Duin- en Bollenstreek, met tien verpleeghuislocaties (circa duizend woonzorgplaatsen), een Geriatrisch Revalidatie Centrum en ruim 30 thuiszorgteams. De interviews zijn afgenomen door de verpleegkundig geschoolde historicus Cecile aan de Stegge. Zij werkt voor het lectoraat 'Verpleegkundige Intramurale Ouderenzorg', een samenwerking tussen Hogeschool Leiden en Marente.

Voor dit lectoraat interviewde Cecile de afgelopen jaren tientallen mannen uit de ouderenzorg, onder wie twintig bij Marente. Wat hoorde zij van hen?

Dit boekje is in 2021 gemaakt om jongemannen op de middelbare school een idee te geven van het werken in de zorg. Het boekje is verspreid onder decanen van middelbare scholen in de regio Duin- en Bollenstreek, Oegstgeest, Voorschoten en Leiden.

Gedrukt op biologisch afbreekbaar papier en is gemaakt met 100% groene energie.

